

EUS Henriksson Marketta(VM),
Pietiläinen Samuli(VM), Oraheimo
Hanna(VM)

07.03.2021

Asia

Komission tiedonanto finanssipolitiikan koordinaatiosta vuosi covid-19-pandemian käynnistymisen jälkeen

Kokous

U/E/UTP-tunnus

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Euroopan komissio julkaisi 3.3. tiedonannon ”Vuosi covid-19-pandemian alkamisesta – finanssipoliittiset toimet”, jossa komissio kertoo aikomuksistaan finanssipolitiikan koordinaatiossa EU-tasolla keväällä 2021. Tiedonannossa käsitellään yhtäältä sitä, missä olosuhteissa komissio voisi ehdottaa keväällä 2020 käyttöönotetun vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen voimassaolon päättämistä ja toisaalta millaista maakohtaista finanssipoliittista ohjeistusta on odotettavissa kevään maakohtaisissa suosituksissa.

Vakaus- ja kasvusopimuksen yleinen poikkeuslauseke otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön keväällä 2020, kun Euroopan komissio 20.3.2020 antoi tiedonannon vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen aktivoinnista. EU:n valtiovarainministerit antoivat tämän jälkeen 23.3.2020 yhteisen julkilausuman, jossa yhdyttiin komission arvioon siitä, että vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen käyttöönoton edellytykset täyttyvät. Komissio totesi syksyllä 2020 yleisen poikkeuslausekkeen olevan voimassa v. 2021.

Komission 3.3. julkaisemaa tiedonantoa käsitellään sekä euroryhmän kokouksessa 15.3. että valtiovarainministereiden videokokouksessa 16.3. Euroryhmä julkaisee mahdollisesti euroalueen finanssipolitiikan viritystä koskevan julkilausuman. Komission tiedonannon mukaisesti poikkeuslausekkeen voimassaoloa tarkastellaan komission kevätennusteen perusteella toukokuussa, minkä jälkeen neuvosto (tai EU-valtiovarainministerit) ottaisi siihen myös kantaa. Komission ehdotukset maakohtaisiksi suosituksiksi julkaistaan toukokuun lopulla.

Suomen kanta

Valtioneuvosto on linjannut kantoja vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen käyttöönottoon selvityksessä E 20/2020 vp.

Valtioneuvosto tukee edelleen sitä, että EU:n finanssipoliittisiin sääntöihin sisältyvää joustoa hyödynnetään tässä poikkeuksellisessa tilanteessa täysimääräisesti, ja näkee edelleen, että vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen soveltamisen

tulisi olla tilapäistä. Tästä syystä Suomi pitää tervetulleena, että komissio on nyt käynnistänyt keskustelun niistä olosuhteista, joissa poikkeuslausekkeen voimassaolo voidaan päättää. Suomi pitää myös hyvänä, että komissio on jo nyt ennakoinut, millaista maakohtaista finanssipoliittista ohjeistusta on odotettavissa kevään maakohtaisissa suosituksissa. Koronaviruksen varjolla ei tulisi kumota maiden omaa vastuuta talouspolitiikkansa hoidosta eikä lisätä yhteisvastuullista velkaa.

Pääasiallinen sisältö

Komission 3.3. julkaisemassa tiedonannossa *Vuosi covid-19-pandemian alkamisesta – finanssipoliittiset toimet* kerrotaan, miten EU:n tasolla koordinoidaan finanssipoliitiikan harjoittamista tilanteessa, jossa pandemia on jatkunut jo vuoden. Tiedonannossa yhtäältä esitetään komission näkemys siitä, missä olosuhteissa vuosi sitten käyttöön otetun vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen voimassaolo voitaisiin päättää ja toisaalta annetaan ohjausta jäsenmaiden kevään vakaus- ja lähentymisohjelmien valmistelulle.

Vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen jatkoa arvioitaessa keskeisin indikaattori komission mukaan on EU:n/euroalueen BKT verrattuna kriisiä edeltävään (2019) tasoon. Tätä arvioidaan ja päätös jatkosta/päättymisestä tehdään komission kevätennusteen jälkeen, mutta tällä hetkellä näyttäisi siltä, että lausekkeen voimassaolo jatkuisi v. 2022 mutta päättyisi v. 2023. Maakohtaista vakaus- ja kasvusopimuksen mukaista joustoa olisi komission mukaan tarjolla niille maille, jotka eivät ole saavuttaneet tätä tasoa.

Jäsenmaiden finanssipoliittisen ohjauksen osalta komissio toteaa, että finanssipoliitiikan tulisi jatkua kasvua tukevana tänä ja ensi vuonna. Terveysriskien vähennyttä finanssipoliitiikassa tulee huomioida elpymisen vahvuus, ml. elpymis- ja palautumistukivälineen (RRF) vaikutus, sekä julkisen talouden kestävyys. RRF:n avustukset tukevat jäsenmaiden kasvua kasvattamatta alijäämiä ja velkaa, mikä tarjoaa mahdollisuuksia erityisesti maille, joilla on vähän julkisen talouden liikkumavaraa tai korkea velkataso. Komissio indikoi jo nyt ohjauksen vuodelle 2022 olevan maakohtaisempaa kuin vuosi sitten ja pitävän mahdollisesti sisällään myös numeerisia elementtejä. Tiedonannon mukaan maat jaetaan finanssipoliitiikan ohjauksessa kahteen ryhmään:

- Maat, joissa on alhainen kestävyysriski: finanssipoliitiikan tulee olla kasvua tukevaa v. 2022, ottaen huomioon RRF:n vaikutus
- Maat, joissa on korkea velkataso: finanssipoliitiikan tulee olla maltillista ja kansallisesti rahoitettuja investointeja säilyttävää käyttäen RRF-avustuksia korkealaatuisiin investointeihin.

Komission tiedonannossa todetaan myös, että helmikuussa 2020 käynnistyneeseen talouspolitiikan koordinaatiokehikon arviointiin, ja siihen liittyvään mahdolliseen finanssipoliitiikan sääntöjen muuttamiseen palataan elpymisen vahvistuttua. Eduskunnalle on annettu asiaa koskeva valtioneuvoston E-selvitys (E 14/2020 vp) 13.3.2020.

Alla tarkemmin komission tiedonannon sisällöstä.

Taloudellinen tilanne ja tulevaisuudennäkymät

Vuosi COVID-19-pandemian iskemisen jälkeen Eurooppa on edelleen pandemian kourissa. Viime kuukaudet ovat kuitenkin tuoneet valoa tunnelin päähän. Euroopan

talouden arvioidaan päättäneen v. 2020 ja aloittaneen v. 2021 heikolta pohjalta, mutta komission talviennusteen mukaan EU:n talouskasvu käynnistyy keväällä ja vauhdittuu kesällä. Elpymisen odotetaan olevan epätasaista jäsenmaiden kesken. Komission mukaan ennusteisiin kohdistuu huomattavaa epävarmuutta ja suuria riskejä, jotka liittyvät pääasiassa pandemian kehittymiseen ja rokotuskampanjoiden onnistumiseen. Komissio katsoo, että EU:n elpymisrahaston (Next Generation EU, NGEU) kunnianhimoinen ja nopea täytäntöönpano, sisältäen RRF:n varat, antaisi vahvan sysäyksen EU:n taloudelle.

Kansalliset finanssipoliittiset toimenpiteet

Komission mukaan jäsenvaltiot ryhtyivät v. 2020 ennennäkemättömän voimakkaisiin ja nopeisiin finanssipoliittisiin toimiin, joiden laajuudeksi komissio arvioi yhteensä noin 8 % suhteessa BKT:hen. Finanssipoliittisten ja likviditeettitoimenpiteiden arvioidaan lieventäneen BKT:n supistumista noin 4,5 prosenttiyksiköllä v. 2020. Heinäkuussa 2020 neuvoston hyväksymissä maakohtaisissa suosituksissa kehoitettiin jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet pandemian torjumiseksi tehokkaasti, talouden ylläpitämiseksi ja elpymisen tukemiseksi vuosina 2020 ja 2021.

Komissio arvioi, että jäsenvaltioiden toteuttamat toimenpiteet ovat osoittautuneet tehokkaiksi työpaikkojen suojelemiseksi. 19 jäsenmaata on hyödyntänyt työttömyysriskien lieventämisen tilapäistä tukivälinettä (SURE). Lisäksi maksuvalmiustuen katsotaan estäneen likviditeettipulan muuttumisen vakavaraisuusongelmiksi yrityssectorilla.

Harkinnanvaraisen finanssipolitiikan tuen odotetaan vähitellen vähenevän hätätoimenpiteiden peruuttamisen tai voimassaolon päättymisen vuoksi. Komissio arvioi, että finanssipoliittisten toimien koko suhteessa BKT:hen olisi noin 2,6 % v. 2021 ja 0,6 % v. 2022.

EU:n talouspoliittiset toimet

Merkittävimmät toimet EU-tasolla ovat olleet vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen aktivointi, jousto normaaleista valtiontukisäännöistä, sekä sopu uudesta monivuotisesta rahoituskehiksestä vuosille 2021-2027 ja EU:n elpymisvälineestä.

Yleisen poikkeuslausekkeen mukaan finanssipoliittisten sääntöjen tavanomaisesta soveltamisesta voidaan poiketa tilapäisesti tilanteessa, jossa EU:ssa on vakava taloudellinen taantuma. Poikkeuslausekkeen voimassaolo ei kuitenkaan tarkoita, etteikö julkisen talouden menettelyjä voitaisi käynnistää. Toukokuussa 2020 komissio antoi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaiset kertomukset (ns. 126(3)-raportti) kaikista jäsenvaltioista lukuun ottamatta Romaniaa, joka oli jo liiallista alijäämää koskevan menettelyn (excessive deficit procedure, EDP) kohteena. Tuolloin komission katsoi, että ei pitäisi tehdä päätöstä asettaa jäsenvaltiota liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn piiriin. Tätä perusteltiin covid19-pandemian makrotaloudellisista ja finanssipoliittisista vaikutuksista johtuvalla poikkeuksellisella epävarmuudella.

Komission näkemyksen mukaan päätös yleisen poikkeuslausekkeen soveltamisen lopettamisesta tai jatkamisesta olisi tehtävä kokonaisarviona talouden tilasta numeeristen kriteerien perusteella. Talouskehitykseen liittyy edelleen valtavasti epävarmuutta, joten komissio tarkastelee tiedonannossa useita vaihtoehtoisia indikaattoreita, joiden perustella poikkeuslausekkeen soveltamisen päättämistä voitaisiin harkita:

- talouden potentiaalisen tuotannon ja aktuaalisen, havaitun, tuotannon välinen erotus eli niin kutsuttu tuotantokuilu, johon kohdistuu kuitenkin laajaa epävarmuutta
- tiedot talouskasvusta neljännesvuosittain tai vuosittain, jotka kuitenkin tarjoavat vain osittaisen kuvan talouden tilasta
- työmarkkinaindikaattorit, esimerkiksi rekisteröity työttömyys, jotka kuitenkin saattaisivat antaa väärän kuvan taloudellisista olosuhteista johtuen erilaisista pandemian johdosta tehdyistä työaikajärjestelyistä
- EU:n tai euroalueen taloudellisen toimeliaisuuden taso verrattuna kriisiä edeltäneeseen aikaan.

Näistä neljästä vaihtoehdosta komissio pitääkin parhaana viimeistä. Nykytiedon valossa ja komission talviennusteen mukaan EU:n BKT:n ennakoidaan saavuttavan vuoden 2019 lopun tason vuoden 2022 keskivaiheilla. Näin ollen komissio arvioi tiedonannossaan, että yleisen poikkeuslausekkeen soveltamista jatkettaisiin vielä v. 2022 ja v. 2023 voimassaolo päättyisi. Komissio toteaa tekevänsä kokonaisarvion tästä kevään talousennusteen pohjalta toukokuussa 2021. Koska EU:n keskimääräisen talouskasvun taakse kätkeytyy eroja talouskasvun vauhdissa eri maissa, komissio toteaa, että vakaus- ja kasvusopimuksen tarjoamia joustoja tullaan hyödyntämään niiden maiden osalta, jotka eivät ole saavuttaneet kriisiä edeltävää tasoa.

EU-tason toimet (kuten euroryhmän huhtikuussa 2020 päättämät toimet ja elpymisväline) ovat tukeneet ja täydentäneet kansallisia finanssipoliittisia toimia. Euroopan keskuspankki on tukenut talouskehitystä ja turvannut rahoituksen saatavuutta poikkeuksellisilla rahapoliittisilla toimilla.

Kuluvana ja tulevana vuosina jäsenvaltioiden pyrkimyksiä lisätä kasvupotentiaalia rakenneuudistuksilla ja investoinneilla tuetaan RRF:n avulla. Samalla edistetään vihreää ja digitaalista siirtymä. Komission tekemissä mallipohjaisissa simulaatioissa korostetaan NGEU:n ja RRF:n merkittävää kasvuvaikutusta. EU:n BKT:n ennustetaan olevan 2 % korkeampi lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ja 1 % pitkällä aikavälillä.

Komission mukaan RRF:llä rahoitetut menot tarjoavat merkittävän finanssipoliittisen sykäyksen lähivuosina. RRF:n avustuksilla on mahdollista toimeenpanna korkealaatuisia investointeja ja tuottavuutta kasvattavia uudistuksia ilman vaikutusta julkiseen alijäämään ja velkaan. RRF voi näin tukea jäsenmaiden taloudellista toipumista, korkeampaa potentiaalista kasvua ja asteittain korjaantuvaa julkista taloutta. Tämä mahdollisuus on erityisen tärkeä korkeasti velkaantuneille maille. Komissio korostaa tiedonannossa, että RRF:n tarkoitus on saada jäsenmaat parantamaan julkisten menojen ja tulojen kasvuystävällisyyttä. Tämän saavuttamiseksi on tärkeää, että RRF:n rahoittamat julkisen investoinnit tulevat olemassa olevien investointitasojen lisäksi.

Koordinoidun finanssipolitiikan suuntaviivat

Komissio katsoo, että kansallisten finanssipoliitikkojen koordinointi on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan tukea elpymistä epävarmassa ympäristössä, jossa rahapolitiikan vaikutus on rajallinen. Euroalueen talouspolitiikkaa koskeva suositus vuodelle 2021 toteaa, että finanssipolitiikan tulee jatkua kasvua tukevana euromaissa v. 2021. Kun epidemiologiset ja taloudelliset olosuhteet sen sallivat, hätätoimenpiteet olisi lopetettava asteittain ja samalla olisi torjuttava kriisin sosiaalisia ja työmarkkinavaikutuksia.

Komissio katsoo, että finanssipolitiikan harjoittamisen tulevana ajanjaksona olisi perustuttava useisiin näkökohtiin: 1) finanssipolitiikan koordinaatio EU-tasolla on tärkeää, kun jäsenmaat valmisteleval vakausta- ja lähentymisohjelmiaan ja elpymis- ja palautumissuunnitelmiaan; 2) finanssipolitiikan tulee olla ketterää ja sopeutua muuttuviin olosuhteisiin; 3) ennenaikaista finanssipoliittisen tuen päättämistä tulee välttää; 4) terveysriskien vähennyttä finanssipolitiikan tulee suuntautua kestävä kasvun tukemiseen; 5) finanssipolitiikan tulee huomioida RRF:n vaikutus; ja 6) finanssipolitiikan tulee huomioida näkökohdat elpymisen kestävyys ja julkisen talouden kestävyys välillä.

Julkisen talouden tukitoimenpiteiden suunnittelu: Tukitoimenpiteiden olisi oltava oikea-aikaisia, väliaikaisia ja kohdennettuja. Kun terveysriskit vähenevät, tukitoimenpiteet olisi ohjattava hätäavusta kohdennetumpiin toimenpiteisiin, joilla edistetään kestävä elpymistä. Kun talous ja yksittäiset sektorit siirtyvät elpymisvaiheeseen, olisi tehostettava työntekijöiden työllistymiskannustimia. Kohdennettujen tukitoimenpiteiden olisi autettava elinkelpoisia mutta edelleen haavoittuvassa asemassa olevia yrityksiä avaamaan liiketoimintansa uudelleen ja mukauttamaan liiketoimintamallejansa. Elpymisen vahvistuessa finanssipolitiikassa olisi asetettava etusijalle julkisen ja yksityisen investointien kasvu tukien vihreää ja digitaalista siirtymää.

Finanssipolitiikan aikaansaama kasvusykäys: Kansallisista talousarvioista ja RRF:stä syntyvän finanssipoliittisen kasvusykäyksen on pysyttävä kasvua tukevana vuosina 2021 ja 2022. Komissio korostaa, että RRF:n tarjoama finanssipoliittinen kasvusykäys täytyy huomioida kansallisessa budjettisuunnittelussa, koska RRF:n vaikutus ei tule huomioiduksi tavanomaisissa finanssipolitiikan viritystä kuvaavissa indikaattoreissa. Komission mukaan RRF on ainutlaatuinen tilaisuus parantaa julkisen talouden rahoitusasemaa tukahduttamatta kasvua. Komissio katsoo, että RFF mahdollistaa julkisen talouden vahvistamisen ja satsaukset työllisyyteen ja talouskasvuun samanaikaisesti.

Jäsenvaltioiden erilaisten tilanteiden huomioon ottaminen: Taloudellisen toimeliaisuuden normalisoituessa asteittain vuoden 2021 jälkipuoliskolla jäsenvaltioiden tulisi harjoittaa eriytetymppää finanssipolitiikkaa v. 2022. Finanssipolitiikassa olisi otettava huomioon elpymisen tila, julkisen talouden kestävyysriskit sekä tarve vähentää taloudellisia, sosiaalisia ja alueellisia eroja:

- Finanssipolitiikan ohjauksen eriyttämisen lisäämisen jäsenvaltioille olisi kuljettava käsi kädessä yleisen talouskasvua tukevan finanssipoliittisen virituksen kanssa v. 2022. Komissio katsoo, että ennenaikainen elvyttävän finanssipolitiikan lopettaminen olisi virhe, jolla olisi kielteisiä vaikutuksia taloudelliseen aktiviteettiin (sekä kotimaassa että muissa jäsenvaltioissa) ja luottamukseen. Riskinä olisi sosiaalisen ja taloudellisen rakenteen haavoittuminen ja se vaikeuttaisi sellaisten uudistusprioriteettien täytäntöönpanoa, jotka edistävät EU:n taloudellista ja sosiaalista kestävyttä ja alueellista yhteenkuuluvuutta. *Komissio toteaa, että kun otetaan huomioon tarve tukea kestävä elpymistä EU:ssa, jäsenvaltioiden, joiden kestävyysriskit ovat alhaiset, tulisi säilyttää kasvua tukeva finanssipolitiikka v. 2022 ottaen huomioon RRF:n vaikutukset.*
- Julkisen talouden kestävyysriskit ovat kasvaneet kriisin vakavien vaikutusten vuoksi. Kriisin vaikutuksesta kohonnut velka suhteessa BKT:hen ja vaisummat kasvunäkymät johtavat todennäköisesti epäsuotuisampiin kehityssuuntiin keskipitkällä aikavälillä. Alhaiset korot tarjoavat kaikille jäsenvaltioille suotuisat rahoitusedellytykset tehdä toimia, jotka voivat vauhdittaa potentiaalista kasvua ja täten välttää lukkiutumasta alhaiseen kasvuun ja korkean velkatason yhdistelmään. Uskottava keskipitkän aikavälin finanssipoliittinen strategia

ankkuroisi talouden toimijoiden odotukset. *Komissio toteaa, että jäsenvaltioiden, joilla on korkea velkataso, olisi harjoitettava maltillista finanssipolitiikkaa säilyttäen samalla kansallisesti rahoitetut investoinnit ja käyttämällä RRF-tukia muiden korkealaatuisten investointihankkeiden rahoittamiseen.*

- Kaikkien jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä huomiota julkisen talouden koostumukseen ja laatuun sekä talousarvion tulo- että menopuolella. Jäsenvaltioiden olisi myös asetettava etusijalle julkisen talouden rakenteelliset uudistukset, jotka auttavat rahoittamaan julkisen politiikan painopisteitä ja edistävät julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyttä.

Komission mukaan, v. 2022 jälkeen finanssipolitiikassa olisi edelleen otettava huomioon elpymisen vahvuus, taloudellisen epävarmuuden aste ja julkisen talouden kestävyyttä koskevat näkökohdat. Finanssipolitiikan suuntaaminen uudelleen kestävä keskipitkän aikavälin julkisen talouden rahoitusaseman saavuttamiseen sopivana ajankohtana, myös luopumalla asteittain tukitoimenpiteistä, edistää julkisen talouden kestävyysvarmistamista keskipitkällä aikavälillä. Tämä olisi tehtävä tavalla, joka lieventää kriisin sosiaalisia ja työmarkkina-vaikutuksia ja edistää sosiaalista kestävyyttä.

Johtopäätökset ja seuraavat askeleet

Jäsenmaiden tulee valmistella vakaus- ja lähentymisohjelmansa keväällä 2021 ottaen huomioon vuoden 2020 maakohtaiset suositukset, vuosittaisen kestävä kasvun strategian ja neuvoston suosituksen euroalueen talouspolitiikasta vuonna 2021, sekä nyt annetun komission tiedonannon suuntaviivat. Lisäksi komissio katsoo, että jäsenvaltioiden elpymis- ja palautumissuunnitelmien tulisi olla linjassa tiedonannon suuntaviivojen kanssa.

Komissio arvioi vakaus- ja lähentymisohjelmat ja esittää julkista taloutta koskevat maakohtaiset suositukset osana komission kevätpakettia. Tiedonannon mukaan finanssipolitiikkaa koskevat suositukset ovat pääsääntöisesti laadullisia, mutta sisältänevät numeerisia maakohtaisesti eriytettyjä elementtejä keskipitkälle aikavälille. Suosituksissa otetaan huomioon myös RRF:n tarjoama finanssipoliittinen kasvusykäys, julkisen talouden rahoitusaseman vahvistuva trendi sekä potentiaalista kasvua vahvistavien rakenneuudistusten ja investointien toimeenpano. Komissio laatii keväällä myös ns. 126(3)-raportit. Komissio arvioi lisäksi kevätennusteensa pohjalta vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen voimassaolon jatkamista. Komission tämänhetkinen, talviennusteeseen perustuva arvio on, että poikkeuslausekkeen soveltamiselle on vahvat perusteet v. 2022, mutta ei enää v. 2023.

Komissio toteaa myös käynnistävänsä uudelleen helmikuussa 2020 käynnistetyn mutta koronavirukseen keskeyttämän talouspolitiikan arviointikehikkoa koskevan arvionsa, kun talouden elpyminen on vahvistunut.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Kyse on komission tiedonannosta, jolla ei ole oikeudellisia vaikutuksia.

Käsittely Euroopan parlamentissa

-

Kansallinen valmistelu

EU-ministerivaliokunta 12.3.

Eduskuntakäsittely

Valtioneuvoston E-selvitys E 20/2020 vp
Valtioneuvoston E-selvitys E 14/2020 vp

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

-

Taloudelliset vaikutukset

-

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

-

Asiakirjat

Komission tiedonanto neuvostolle: Vuosi covid-19-pandemian alkamisesta – finanssipoliittiset toimet, COM (2021) 105 final

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

VM/EUS, Finanssineuvos Marketta Henriksson, p. +358 2955 30441
VM/KO, Neuvotteleva virkamies Samuli Pietiläinen, p. +358 2955 30147
VM/EUS, Finanssiasiantuntija Hanna Oraheimo, p. +358 2955 30137

EUTORI-tunnus

EU/2021/0250

Liitteet**Viite**

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi
